

I min besvarelse af spørgsmål nr. S 191-193 har jeg oplyst, at det vil være en meget ressourc- og tidkrævende opgave at indhente detaljerede statistiske oplysninger om samtlige ca. 1.700 sager om våbentilladelse, som Justitsministeriet har behandlet siden etableringen af forelæggelsesordningen i 2000. Fremskaffelsen af oplysninger om, bl.a. hvor mange personer tilladelserne fordeler sig på, forudsætter en manuel gennemgang af samtlige 1.700 sager.

Kl. 15.10

Jeg har stor forståelse for ønsket om at få tilvejebragt oplysninger om tilladelser og afslag på ansøgninger om våbentilladelser under forelæggelsesordningen. Det er også begrundelsen for og baggrunden for, at der i redegørelsen er oplyst antallet af tilladelser og afslag i perioden fra den 1. januar 2002 til den 13. maj 2003. Derimod har Justitsministeriet ikke indarbejdet statistik over, hvor mange personer disse tilladelser fordeler sig på.

Som nævnt blev der ud af 708 forelagte sager fra den 1. januar 2002 til den 13. maj 2003 alene givet 27 afslag. Afslagene var navnlig begrundet i, at ansøgerne ikke opfyldte kravet om, at man skal have være aktivt skydende medlem af en anerkendt skytteforening i mindst 2 år, eller at ansøgeren ikke havde haft den fornødne erfaring med grovpistolskydning. Kun ét afslag var begrundet i, at ansøgeren ved imødekommelse af ansøgningen ville have fået flere våben, end der tillades efter den gældende praksis.

Den langt overvejende del af våbentilladelser til pistoler gives til medlemmer af skytteforeninger. Skytteforeningernes Våbenregistrering har oplyst, at der i dag er 15 personer, der er registreret med 6 grovkalibrede pistoler. 5 personer er registreret med 7 grovkalibrede pistoler, mens der ikke er nogen, der har tilladelse til mere end 7 af disse store pistoler.

Til sammenligning kan jeg oplyse, at registeret indeholder oplysninger om tilladelser til ca. 13.500 pistoler fordelt på ca. 7.000 personer.

Line Barfod (EL):

Skal jeg forstå ministerens svar sådan, at skytteforeningerne kan komme med en række oplysninger, men ministeriet er ikke selv i stand til i de sager, som ministeriet selv har behandlet, at finde disse oplysninger? Er sagsgangen i ministeriet fuldstændig uden brug af edb, så man har en mulighed for at se, hvor mange personer der er tale om?

Hvordan gør man, når man skal ind og vurdere, om en person skal have tilladelse eller ej, og skal se, om den person tidligere har fået tilladelse til disse meget store våben, hvis ikke man har en registrering af, hvad det er for nogle personer, og dermed, hvor mange personer der er tale om?

Baggrunden for, at vi lavede denne her ordning, var jo, at vi ønskede at begrænse antallet af våben, at vi ønskede at få bedre styr på antallet af våben, hvem der fik våben osv., og så kan jeg simpelt hen ikke forstå, hvordan det kan være, at man ikke er i stand til at komme med disse oplysninger relativt simpelt fra Justitsministeriets side.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det er korrekt, vil jeg gerne sige til fru Line Barfod, at man må skelne imellem de oplysninger, man kan få ved at se i Skytteforeningernes Våbenregistrering, som jo altså registrerer alle skytters brug af og indehavelse af våben, og det er korrekt, at den registrering, der finder sted hos Skytteforeningernes Våbenregistrering, er en registrering, hvor man kan udtrække nogle statistiske oplysninger – det har jeg også nævnt noget om i dag i min besvarelse til fru Line Barfod – hvorimod den forelæggelsesordning, som man indførte i forhold til Justitsministeriet, jo indbar, at når en person ønsker erhvervelse af skydevåben til brug i en skytteforening, går vedkommende ned i den lokale skytteforening, udfærdiger en ansøgning og får skytteforeningens accept af det; ansøgningen bliver så sendt til det lokale politi, det lokale politi sender ansøgningen videre til Justitsministeriet; vedlagt er der fra skytteforeningen et udtræk fra registeret på, hvor mange våben den pågældende har i forvejen, og hvilken type våben det er, hvor der jo er et maksimum på to for de forskellige våbentyper – det har noget at gøre med, om det er til terrænskydning eller baneskydning osv. – og så bliver det forelagt Justitsministeriet, der så manuelt behandler sagen.

Men det er fuldt korrekt forstået af fru Line Barfod, at der ingen mulighed er for, at man i Justitsministeriet bare kan trykke på en knap og få de tal ud, som fru Line Barfod ønsker skal udfærdiges, for så havde vi naturligvis gjort det. Det kræver, at der er en medarbejder, der skal sidde og gå 1.700 sager manuelt igennem og foretage optælling og fordeling på personer, og det synes jeg faktisk er en ganske stor opgave, hvis det, man forsøger at få belyst, er, om der er